Pregaria.cat

Entrada

Necessitava el silenci - Advent II

Per pregaria.cat el dt., 11/12/2012 - 09:00

T'asseguro que vaig tenir una urgent necessitat de desconnexió. Havia suportat una setmana tan pesada i dura que el silenci em reclamava: marxa, agafa la bicicleta i entra al bosc fins que el soroll desaparegui. Dit i fet.

De bon matí, marxo de casa. Fa fred. No importa. Vaig pujant el camí de la serralada i entro en el bosc de pins i roures fins aquell racó de món que altres vegades m'ha acollit.
Al costat de la font hi ha un banc de pedra. Abrigat com un esquimal m'assec i escolto... res! només sona més amunt el vent aquell que diuen que senyala canvi de temps.

Vaig estar-hi unes dues hores. Ningú. Absoluta soledat. Fins que en el profund del meu cor sento aquella veu íntima que em diu: Què hi fas aquí? Em qüestiono si sóc jo mateix que em pregunto o potser sigui Ell. Accepto el dilema i si és Ell o sóc jo, no ho se; però decideixo seguir i contesto: He fugit, és una necessitat vital, estic bevent la quietud i el silenci del bosc. Avui m'alimento d'aïllament. No hi ha resposta, millor dit hi ha silenci per resposta. Bé. M'agrada.

El sol ja escalfa. Ha vingut fa una estona un excursionista. M'ha saludat breument, ha begut aigua i ha seguit el seu camí. Miro com cau l'aigua i sento de nou la pregunta: Què hi fas aquí? Sóc jo ara el qui callo i reflexiono. Al cap d'una estona marxo camí avall.

M'ha anat tan bé un matí de silenci. Encara m'ha anat millor el que he trobat al barri: uns quants grans jugant a la petanca, algunes famílies passejant amb els fills petits, a les cadires del centre de la rambla gent parlant, homes caminant solitaris... i finalment et trobo a tu, Quim, cara a cara....Quim, fa molt de temps que no et veia, i què és de la teva vida ?...
Què dius has estat a Guatemala ?... i què és això de "retornar"... acompanyeu a la gent que es va refugiar a Mèxic !!... ostres, cinc mesos!!...

Aquesta nit he llegit l'evangeli del segon diumenge de d'Advent. He entès molt bé com Joan Baptista va passar del desert a l'acció. Són les dues cares d'una mateixa moneda. L'evangeli parla de Tiberi, ... era el temps de Joan Batista.

El Quim s'ha implicat en el temps d'Obama, de Merkel i de.... En el fons, sempre un temps d'oportunitats tot i els mals auguris. He decidit pregar i actuar, a nivell molt senzill, al meu voltant. És el propòsit d'aquesta segona setmana d'Advent.

Jesús Renau sj.